

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

—*—
KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., király-utca 9.
hova az előfizetési öszszgek valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM: Előfizetési felhívás — Végre. — A szivarkapapírról. — A kistőzsdék helyzete. — Vegyesek. — Tárca: Miss Harrison vendégfelleptei. — Hirdetések.

Előfizetési felhívás.

Tisztelettel figyelmeztetjük t. előfizetőinket, hogy jelen számunkkal a második félévi előfizetési idő lejárt, miért is felkérjük az előfizetést megújítani és az összeget postautalvány útján beküldeni.

Ugyisint felkérjük mindazon t. nagy és kisárusokat, kik lapunkra ez ideig elő nem fizettek, hogy előfizetőink sorába lépjenek és lapunkat anyagi és erkölcsi támogatásban részesíteni szíveskedjenek; mert csak tömeges előfizetés esetén lehet a lapnak kellő erélyt kifejteni a dohányárusok érdekeiben.

Az előfizetési árak:

1 évre	5 frt
1/2 „	2 frt 50 kr.
1/4 „	1 frt 25 kr.

A „Dohányárusok Közlönye”
kiadóhivatala.
Budapest, Király-utca 9.

V é g r e .

Ha pessimistikus természettel letünk volna megáldva, tekintettel a nagytőzsdék nagyobb részének indolenciájával,

melyet saját érdekei iránt viselhetnek, nem vesztegettünk volna több szót egy elérhetőnek nem látszó cél miatt. Azonban türelmes természetűek lévén és ismerve az okokat is, hogy türelem és kitartással a legnehezebb dolgok is megoldhatók.

Mi nem örülhetünk még tényleges eredmények miatt, mert nem tudunk még olyanokat felmutatni azoknak, kiknek érdekeiért e helyen küzdünk. Sejtjük azonban, hogy a sok, látszólag pusztán elhangzó szó most megtermi gyümölcsét és erélyes lépésre ösztökéli az érdekelteket.

Nem kevesebb mint 37 levél érkezett hozzánk az utóbbi négy hét alatt, melyeknek tartalmát itt röviden elmondjuk. A levélírók kívánsága egy egyesület alakítása, továbbá a gyors és energikus elintézése, a már oly gyakran érintett ládakerdésnek, kívánják a kávéházi dohányeladási engedélyek megvonását s ezenkívül még sok egyébbet, melyeket ha mind felsorolni akarnánk az messzire vezetne. Ezen kívánalmakban körülbelül befoglaltatik mind az, a mit irodalmilag már egy év óta körülményesen majdnem a túlságig a kellő világításba helyeztünk.

Ezen tény bizonyítja, hogy nem be-szélünk és nem irtunk hiába, mert e tényből következtethetjük, miszerint az akarat a cselekményre nem csak hogy létezik, hanem a gyors cselekmény szükséges volta elismertetik s e tekintetben lépések is tétetnek.

Azon idő tehát nincsen már messze, midőn a négyezerese a levélíró nagytőzsdék számának pénzt, időt és fáradságot nem sajnálva egy céltudatos energikus eljárást követelnek. Ha csak látszólagos eredményt akarnánk elérni s ha nem oda törekednénk, hogy a mit megkezdettünk azt az érdekeltek részére áldásosan be is fejezzük, a nagytőzsdék egyesületének megalakítása egész könnyű lenne. Ismeretes az ily egyesületek manapság mily módon alakíthatók, egy marék ember elegendő arra, hogy olyba tünjék fel, mintha százak akarata tolmácsolhatnák. Ezt az elmúlt nyáron is tapasztalhattuk. Nehány ember lármás újságcikkkel tele kürtölte a világot s elhitette, hogy ezek cselekednek. Az ily alaptalan eljárás eredménye azonban az, hogy első sorban blamirozzák azt a testületet, melynek érdekeit előmozdítani

TÁRCA.

Miss Harrison vendégfelleptei.

— Irta: dr. Diósy Béla. —
(Folytatás és vége.)

Torton újabb füstfellegeket fújt; jobb kezét nadrágja zsebébe mélyesztette, botjával a csengetyű után nyult.

A szolgál megjelent.

— Smith, hívja csak be Box urat!

Mikor a fiatal ember megjelent, Torton ünnepélyes nyugodtsággal felállott.

— Uraim, Box és Smith legyenek oly szivesek s szólítsák fel nevemben Snouthon John urat holnap reggel 6 órára a Houdson-parkban egy kis setára s egyszersmind kérjék meg, hogy két másik ur társaságában jelenjék meg. A szükséges fegyvereket magammal hozom. S most kedves Snouthon uram, engedje meg, hogy kijelentsem, hogy ön egy igen közönséges ember. Csak csendesen uram, nyugodjék meg, mert ellenkező esetben kénytelen leszek ezzel a pisztolylyal, melyet zsebembe hordozok, becses fejébe egy golyót röpíteni. Isten áldja meg uram; megbocsátja a jobbomat nem bízom vasmarkára, de szükségem lesz még ma rája, hogy Harrison kisasszonyról a bírálatot megírhassam.

Estére Torton ur a színházban ült; jobb keze a nadrág zsebében volt, melybe revolverét rejtette.

Előtte Snouthon sir ült, mellette s mögötte pedig az atletikai klub s gyilkos tapsaikkal megrázkódtatták dohbártyáját. Helylyel-közel azonban a karzatról püsszegés is hallatszott, mely alkalomkor Snouthon sir mindig úgy ugrott fel, mintha scorpio csipte volna. Ilyenkor mister Torton Arthur feltekintett hön szeretett Adélla páholyába s mosolygott: Harrison Ellida kisasszony tényleg egy szellemtelen báb volt.

S ezt az íteletet olvasta másnap a »Chicago Herald«-ban háromszázezer ember s az atletikai klub háromszáz tagja.

Negyed hatkor mister Torton Arthur a Houdson-parkban állott s kardjával moulinékat csinált. Box izgatottan, de győzelmük teljes biztonságában lépdelt fel s alá, mialatt az öreg Smith, mint minden öreg, hü cseléd, teljes erejével azon volt, hogy ura helyett remegjen.

Öt percczel hat előtt megérkezett Snouthon két athléta társa kíséretében; öt percczel hat után az ellenfelek szemben állottak egymással. Három percznyi verekedési időt kötöttek ki!

En garde!

Snouthon sir, mint egy ágyudőrejjel támadási pozícióba helyezkedett. Torton nevetett.

— Előre!

Mint a bősziült bika, úgy rohant az athléta gyenge ellenfelére. Ez hidegvérrel várakozott rája. Abban a pillanatban, mikor Snouthon primvágást mért fejéje, félreugrott s a következő perczben az igen tisztelt sir felső karján egy véres vonal húzódott végig.

A második összecsapás kezdődött. Snouthon erőre nézve háromszor is felülmulta ellenfelét, de ez valóságos bűvész volt ügyesség tekintetében. Két percz mulva Snouthon ur jól táplált testét tizennégy vágás és ütés ékeltlenítette el, mialatt Torton még egy csepp vért sem vesztett. Hat óra hét percz tizenkét másodperczkor Snouthon ur a tizenötödik vágást kapta; husz másodperczcel későbbben a tizenhatodikat.

Ekkor hirtelen zaj támad s egy bokor mögül senki más sem lép elő, mint Harrison kisasszony, kit az atletikai klub megtorlása ezen színjátékához ünnepélyesen meghívott.

Torton meglepetve bocsátja le kardját. Ekkor — hat óra hét percz negyvennyolcz másodperczkor — Snouthon

akarják, ártalmára vannak az ügynek s végül önmagukat blamirozzák, a mennyiben előbb vagy utóbb kitűnik, miszerint fontosabb cselekedetek keresztülvételére teljesen képtelenek. Az ilyen eljárást mi természetesen elejtettük, sőt mindig azt hangoztattuk, hogy egy eredményre vezető actió életbe léptetéséhez a nagytözsdések tulnyomó többsége szükséges-tetik. Ugy a mint azt a 37 levélirő, kik annak szükséges voltát, miszerint itten cselekedni kell belátták, propositiójukkal s csatlakozási nyilatkozataikkal hozzánk fordultak, tegyék meg ezt mind azok, kiknek ezt megtenni érdekében fekszik. Végre tünni kezd az érdekelt felek indolenciája és egy erős akaraterő előtérbe lép. Mi természetesen várhatunk, de azt hisszük, hogy az álarcz letételének ideje elérkezett s lépünk mihamarabb a cselekmény terére.

A szivarkapapírról.

Nem mulik el egy nap anélkül, hogy a napilapok hirdetései között ne találánk olyanokat, melyek egyik vagy másik szivarkapapírgyártmányának előnyeit fel ne tüntetné. Nem mulik nap, hogy valami újat fel ne találánának, melyekkel a régieket kiszorítani igyekeznek. A közönségre nézve ez mulattató ugyanannyira, hogy efféle a legrosszabb élecek gyártatnak. Mi azt helyesnek találjuk, ha egy gyáros gyártmányainak tisztességes reklámmal piacot biztosítani igyekszik, de annak nem szabadna bekövetkezni, hogy minden vevő tudomásal bírjon, az áru egy nagyban, mint kicsinybeni elárúsítási ára felől. A gyárosoknak nem szabadna a közönség mulattatására újságpolémiaikba bocsátkozniok. Az elárúsító legyen a gyáros szemében az a személy, a kire a fősulyt fekteti s ne a közönség, a kinek a vitakozásokban beleszólása nincsen. Nagyon helytelen a gyárosoktól e cikket annyira diskreditálni, hogy később semmi sem az elárúsító a vevőknek újat nem mondhat. Helyesebb lenne nézetünk szerint, ha a gyárosok a helyet, hogy a közönséget oly dolgok felől, mik ezekre nem

dühösen nekiront, Torton gyorsan pozícióba ugrik, a pengék szikrákat szórnak és hat óra hét perc ötvenkilenc másodperczkor a derék Snouthon ur orraaegye egy becses görbülettel Harrison Ellida kissasszony lábai elé röpül. Snouthon tajtékzó dühvel veti el magát a kardot.

Egy órával e kedélyes eset után Harrison Ellida kissasszony az atletikai klub ajánló levelével a zseeében, tovább utazott dél felé.

Két órával később mister Torton Athur egy vörösszínű, erősen illatos levelet kapott, melyben ez állott:

„Kedves barátom!

Kilencz órakor elvárom vacsorára. Igen aggódom ön miatt és saját szememmel akarok meggyőződni arról, vajjon csakugyan nem sérült-e meg Becsületessége és lovagiassága jutalmául az öné lesz...

Adél.

tartozik felvilágosítják, a fősulyt az elárúsítók kezeibe helyezik.

Belátjuk, miszerint egy áru consummálást emelni, egy tisztességes reklámra szüksége van, hanem a reklám egymaga annak emelkedését elő nem idézi.

Ha az általános kedveltségnek örvendő Club, valamint Griffon papír tényleg nem lenne kitűnő és praktikus, minden reklám dacára sem lenne a fogyasztása nagyobb, mint azon sok más fajnak, a melynek létezése már a múlté.

A kistözsdések helyzete.

Egyoldalú törekvés lenne, ha csak arról beszélnék ami úgy a fővárosi valamint a vidéki kistözsdések érdekeit illeti, arról pedig hallgatnánk, amit tőlük követelni lehetne. Igaz, hogy a kistözsdések úgy az aránytalanul nagy concurrenczia által, valamint a magas házbér által sokat szenvednek, és az aránytalanul nagy bérösszeg is egyenlőtlenül lesz kivette ugyannyira, hogy ennek fedezése reájuk óriási terheket ró.

Objektív ítélve és a körülményeket ismerve, kitűnik, hogy több dolog háborítólag hat ezen keresetágra, melyekért csakis a kistözsdés tehető felelőssé. Első sorban is bármily kereskedelmi cikkre nézve föltétlen szükséglet, hogy az kedvvel és bizonyos kereskedelmi rutinnal kezeltek. Leginkább azonban oly egyének foglalkoznak az elárúsítással, akik csakis a sóhajtozáshoz és panaszkodáshoz értenek, anélkül, hogy üzletök gyenge menetének okaival tisztában lennének. Volt alkalmunk megfigyelni, hogy egy valaki kinek egy 5 kros bélyegre volt szüksége 8 tözsdébe kellett mennie, anélkül, hogy ezt megkaphatta volna, és ez ugyszólván Budapest egyik legnépesebb utcájában történt. Láttuk mikor valaki újságot kívánt venni s ennek kiszolgálása miután az újságlapok egyéb áruk halmaza alatt feküdt 10 percet vett igénybe. Saját fülcinkel hallottuk, midőn egy elárúsító a kifogással »most más dolgom van« egy levelezőlap kiszolgálását megtagadta. Ily körülmények között ez üzletág felvirágozása természetes nem várható, mert aki a kicsit megveti, a nagyot nem érdemli. A tekintélyes nagykereskedők meghallgatják az olyan vevőt is, akiktől előreláthatólag csak csekély haszon van kilitásba. Az ilyen eljárás romlásra vezet s állandóan lehetetlen fentartani. Egy képzett kereskedő csak is oda törekszik, hogy a vevők üzletét folytonosan felkeressék, a többi aztán magától jön.

Bármennyire is törekszünk a dohányárusok érdekeit képviselni, mégsem szabad szó nélkül hagynunk, hogy munkájuk eredménytelenségét saját magoknak köszönhetik. Vannak dohánykísáradások, kik üzletüket éveken keresztül elhanyagoljuk s csak arra a pillanatra várnak, hogy egy megfelelő vevő jelentkezzen. Kérjük okos és practicus eljárás-e ez?

Ki viseli a veszteséget és ki halad a tönk szélére, ha nem az illető, aki ily módon gazdálkodik.

Eredményt elérni akarva valamennyi e szakba vágó cikkek iránt folytonosan kell érdeklődni. De mennyi, jobban mondva mily kevés ilyen dohányárus létezik? Számuk oly kevés, hogy az egyseghöz egyáltalában viszonyítani sem lehet őket. Ott ahol az üzlet virágzik, s ahol az eredmény kielégítő, biztosra vehető, miszerint az üzlettulajdonosok ennek elérésére minden lehetőet elkövettek. Azokat, kik ezt nem teszik nem kell sajnálnunk, habár sokan existenciájukat saját maguk teszik tönkre.

Vegyesek.

Egy új faj. Jól értesült forrásból tudósítanak, hogy a D. Cuba szivarok helyett egy új faj hozatik forgalomba, Alakra nézve ugyanolyan lesz, amint ezt körülbelül egy év előtt leirtuk. Miután a m. kir. dohánygyárak, most nagyon el vannak foglalva az új faj forgalomba hozatala késést szenved.

Havanna szivarok. Szükségesnek találjuk felemlíteni, miszerint a karácsonyi ünnepek előtt havanna szivarok rendszerint nem kaphatók. Lehet ez véletlen vagy előre nem látott körülmény, de tény az, hogy az utóbbi években éppen karácsony előtt a havanna szivarokban szükséglet állott be. Tudvalévő dolog, hogy a havanna fajok ugyszólván csakis karácsony és újév előtt örvendenek nagyobb keletőségnek, helyén valónak találjuk a kalamitások elkerülése miatt ezt már most szóba hozni.

Szerény kérdés. Tudomásul vettük, hogy a m. kir. központi dohányjövődéki igazgatóság október 1-től egy új faj különlegességi szivarokat hozott forgalomba, s az erre vonatkozó hivatalos értesítést közöltük, ámbar ez mint ahogy illett volna lapunknak be nem küldetett. Azonban még máig sem tudjuk átadottak-e már ezek a forgalomnak s milyen alakkal bírnak stb. Oly kérdések melyek lapunk olvasóit érdeklik. Amidőn a dohányjöv. közp. igazgatóságot tisztelettel megkeressük, hogy az új fajok forgalomba hozatalánál bennünket értesíteni sziveskedjék, egyszersmind azon szerény kérelemmel is bátorkodunk előhozakodni, mikor lesznek e szivarkák a forgalomnak átadva? vagy át vannak-e már ennek adva? kinek van a Budapesti közlönyön kívül erről tudomása? és nem tartozunk-e mi is azok közé, kiket az ily közlemények felől értesíteni lehetne?

Dohányzók tiz parancsolatja. Az orvosok, akik, mellesleg szólva, maguk nagyon szivesen szivaroznak, kezdik elhagyni azt az ijesztgetést, melylyel oly sok dohányzót keserítettek már. A szivarozás veszedelméről kevesebbet regélnek, de azért az óvatosság nem árt és a nikotin mérsékeltébb élvezete mellett is ajánlatos bizonyos szabályok megtartása, melyek sok keletemetlenségétől óvnak meg. Ime tiz regula, melyeket egy orvos állított össze.

1. Ne kinlódjál oly szivarral, mely nem szelel, vagy nem ég kellően; mert az ily szivarnál sok nikotin vegyül a füstbe és a dohányzó testébe jut.

2. Pipából csak egész könnyű dohányt szívj; a nehéz dohány különösen pipákban, melyekhez a levegő nehezebben fér hozzá, sok nikotint fejleszt.

3. Őrizkedjél a sötét szivaroktól; mint-hogy erősen erjedtek, sok bennük az ammoniak.

4. Minthogy tapasztalat szerint az importált havannaszivarok hatnak legkártékonyabban keveset füstölj ezekből; legföljebb egy-kettőt napjában és akkor is ebéd után.

5. Sohase szívjd a szivart végig. Minél rövidebb lesz a szivar, annál nehezebb. Őrizkedjél a füst nyelésétől, mert az erős nikotin ingerli a gyomrot.

6. Ne gyujts rá ismét oly szivarra, mely már kialudt.

7. Ha lehetséges, hosszúsáru pipából füstölj; a szár minél tisztább legyen, különben összegyülekezik benne a nikotin.

8. Ne szíj se szivart, se cigarettát tiszta szópóka nélkül; a szivar harapdálása által sok nikotin jut a nyálba: aztán meg a szivarok bizonyos betegségeket, így tüdővést is okozhatnak.

9. Senki se szivarozzék teljes testi kifejlődése, vagy huszadik éve előtt.

10. Se szivart, se cigarettát, se pipát ne szívj, ha nem szelel.

E tiz szabályhoz hozzáteszünk még kettőt;

11. Ne dohányozzál fölpattnak ajakkal. Csekély mennyiségű nikotin is vérmérgezést idézhet elő.

15. Sohse szivarozzál éh-mra és sohasem ágyban, vagy betegnek mellett, mert ez veszélyes ugy read, mint másokra nézve.

Unghváry László czeeglédi jöhirü gyümölcsfaiskolájának mai számunkban megjelent hirdetését t. olvasóink szíves figyelmébe ajánljuk.

33332 szám.
1894.

Ajánlat.

Alulírott kir. pénzügyigazgatóság ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi dohánygyáruda zárt ajánlatok után leendő betöltése végett 1894. évi november hó 10-én d. u. 3 órákor az igazgatóság hivatalos helyiségében versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát ugyan a versenyzők által a dohányeladás után igénybe veendő ellátási díj fogja képezni, mindazonáltal fenntartja magának a kincstár a jogot hogy a versenyzők közt szabadon választhasson, mi okból valamely versenyző semmi esetben sem támaszthat igényt a betöltendő nagyárudának adományozására csupán azon okból, ha esetleg a legesekélyebb eladási jutalékot veszi igénybe.

Ezen dohány nagyáruda, melynek jelenlegi vállalkozója 1¹/₁₀% egy egész és négy tized százaléknyi tőzsdijban részesítettett, a dohányanyagot a dévai dohányraktárból, a bélyegjegyek és váltóúrlapok szükségletét pedig a szászvárosi m. kir. adóhivataltól szerzi be,

A dohánygyáruda évi forgalma átlagosan 90.000 ft,

A dohánygyárudával a bélyeg és váltóúrlapok eladásának kötelezettsége is jár, mely után vállalkozó 1¹/₁₀%-léknyi ellátási jutalékban részesül.

Vállalkozó köteles leendő 8 napi szükségletnek megfelelőleg 2000 forintnyi tartalékkészletet folyton raktáron tartani, érintetlen teljességben, 2000 forintnyi készletet pedig forgalomba tenni, a dohány nagy- és az ezzel egybekötött kisárudát Szászváros élnék forgalmi helyen egy tökéletesen száraz, csinos és tűzmentes bolti és raktári helyiségben elkülönítve minden más üzletől személyesen kezelni és a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok 44. §-a értelmében a szabályszerű könyveket pontosan vezetni.

Mindenik pályázó köteles banatpénzül 500 ft azaz ötszáz forintot vagy készpénzben, vagy a budapesti tőzsdén jegyzett állami papirokban biztosítékul letenni, avagy a szabályok értelmében elfogadható más értékpapirokban 50 kros bélyeggel ellátott sajátkezüleg irt és aláírt lepecsételt ajánlatához csatolni s az ajánlat az alábbi minta szerint szerkesztve, magyar állampolgárságát, nagykorúságát, polgári állását, erkölcsi kifogástalanságát igazoló, helyhatósági és vagyoni bizonyítványokkal ellátva, legfeljebb f. évi november hó 10. napjának déli 12 óráig alulírt kir. pénzügyigazgatóság főnökének benyujtani.

A vállalkozó köteles lesz a dohánygyárudát 1895. évi január hó 1-től átvenni, ellenkező esetben ha azt ezen határidőre el nem foglalná, vagy ajánlatától önként visszalépne, banatpénzét elveszti és a nagyáruda betöltése végett újabb pályázat fog nyitvatni.

A pályázók banatpénzei mindaddig vissza fognak tartatni és a dévai m. kir. adóhivatalban kamat nélküli letétként őriztetni, míg a nagy dohánygyáruda adományozása iránt a határozat a nméltóság m. kir. pénzügyminiszteriumtól le nem érkezik, az elfogadott vállalkozó banatpénze ellenben még azon is tul addig t. i. míg a rendes dohányanyag készletet be nem szerzi s a beszerzést leltárilag nem igazolandja. Az ezen vállalatnak kezelését, illetőleg a mérvadó részletes feltételek s azzal egybekötött kötelezettségek az alulírott m. k. pénzügyigazgatóságnal megtudhatók.

Dévan, 1894. október 10-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

(A lepecsételt ajánlat külsejére irandó.) Ajánlat. A szászvárosi m. kir. dohánygyáruda elnyerés végett.

„CLUB”

francia szivarkapapír!

Egy kis figyelmeztetés!

Az általam képviselt gyár: **S. D. Modiano, Triest**, mult 1893-ik év márczius 31-én adta át a forgalomnak az azóta oly nagy forgalomra szert tett es oly közkedveltségnek örvendő szabadalmazott szivarkapapírt

„CLUB” név alatt.

Mühlberg J. és Tsa pedig folyó év február havában, **tehát majdnem egy évvel később** hozta forgalomba „Gloria-Patent” nevű tákolmányát. Ilyen körülmények között, **melyek minden tőzsdés és consumers előtt ismeretesek**, bizony egy kissé erős természettel kell az igen tisztelt uraknak birniok, hogy elpirulás nélkül hirdethessék, miszerint „Minden módon védekezünk avval szemben, hogy Gloria-Patent cigarettapapírunk az ugynevezett „Club”-papírral összeeseréltessék.”

Csak ennyire akartam a t. közönséget figyelmeztetni.

Kiváló tisztelettel

Halász Ferencz, Budapest, Király-utczá 10.

akarják, ártalmára vannak az ügynek s végül önmagukat blamirozzák, a mennyiben előbb vagy utóbb kitűnik, miszerint fontosabb cselekedetek keresztülvételére teljesen képtelenek. Az ilyen eljárást mi természetesen elejtettük, sőt mindig azt hangoztattuk, hogy egy eredményre vezető actió életbe léptetéséhez a nagytőzsdések túlnyomó többsége szükségeltetik. Ugy a mint azt a 37 levélirő, kik annak szükséges voltát, miszerint itten cselekedni kell belátták, propositiójukkall s csatlakozási nyilatkozataikkal hozzánk fordultak, tegyék meg ezt mind azok, kiknek ezt megtenni érdekében fekszik. Végre tünni kezd az érdekelt felek indolenciája és egy erős akaraterő előtérbe lép. Mi természetesen várhatunk, de azt hisszük, hogy az álarcz letételének ideje elérkezett s lépjünk mihamarabb a cselekmény terére.

A szivarkapapírról.

Nem mulik el egy nap anélkül, hogy a napilapok hirdetései között ne találjunk olyanokat, melyek egyik vagy másik szivarkapapírgyártmánynak előnyeit fel ne tüntetné. Nem mulik nap, hogy valami újat fel ne találjanak, melyekkel a régieket kiszorítani igyekeznek. A közönségre nézve ez mulattató ugyanannyira, hogy efféle a legrosszabb élecek gyártatnak. Mi azt helyesnek találjuk, ha egy gyáros gyártmányainak tisztességes reklámmal piacot biztosítani igyekszik, de annak nem szabadna bekövetkezni, hogy minden vevő tudomásal bírjon, az áru úgy nagyban, mint kicsinybeni elárúsítási ára felől. A gyárosoknak nem szabadna a közönség mulattatására újságpolemiákba bocsátkozniok. Az elárúsító legyen a gyáros szemében az a személy, a kire a fősulyt fekteti s ne a közönség, a kinek a vitatkozásokban beleszólása nincsen. Nagyon helytelen a gyárosoktól e czikkekt annyira diskreditálni, hogy később sem az elárúsító a vevőnek újat nem mondhat. Helyesebb lenne nézetünk szerint, ha a gyárosok a helyet, hogy a közönséget oly dolgok felől, mik ezekre nem

dühösen nekiront, Torton gyorsan pozícióba ugrik, a pengék szikrákat szórnak és hat óra hét perc ötvenkilenc másodperczerk a derék Snouthon ur orraegybe egy becses görbülettel Harrison Ellida kissasszony lábai elé röpül. Snouthon tajtékzó dühvel veti el magától a kardot.

Egy órával e kedélyes eset után Harrison Ellida kisasszony az atletikai klub ajánló levelével a zseeében, tovább utazott dél felé.

Két órával később mister Torton Athur egy vörösszínű, erősen illatos levelet kapott, melyben ez állott:

„Kedves barátom!

Kilenc órakor elvárom vacsorára. Igen aggodom ön miatt és saját szemeimmel akarok meggyőződni arról, vajjon csakugyan nem sérült-e meg. Becsületessége és lovagiassága jutalmául az öné lesz...

Adél.

tartozik felvilágosítják, a fősulyt az elárúsítók kezébe helyezik.

Belátjuk, miszerint egy áru consummálást emelni, egy tisztességes reklámra szüksége van, hanem a reklám egymaga annak emelkedését elő nem idézi.

Ha az általános kedveltségnek örvendő Club, valamint Griffon papír tényleg nem lenne kitűnő és praktikus, minden reklám dacára más lenne a fogyasztása nagyobb, mint azon sok más fajnak, a melynek létezése már a múlté.

A kistőzsdések helyzete.

Egyoldalú törekvés lenne, ha csak arról beszélnénk ami úgy a fővárosi valamint a vidéki kistőzsdések érdekeit illeti, arról pedig hallgatnánk, amit tőlük követelni lehetne. Igaz, hogy a kistőzsdések úgy az aránytalanul nagy concurrenzia által, valamint a magas házbér által sokat szenvednek, és az aránytalanul nagy bérösszeg is egyenlőtlenül lesz kivette ugyanarra, hogy ennek fedezése reájuk óriási terheket ró.

Objektív ítélve és a körülményeket ismerve, kitűnik, hogy több dolog háborítólá hat ezen keresetágra, melyekért csakis a kistőzsdés tehető felelőssé. Első sorban is bármily kereskedelmi czikkre nézve föltétlen szükséglet, hogy az kedvvel és bizonyos kereskedelmi rutiummal kezeltek. Leginkább azonban oly egyének foglalkoznak az elárúsítással, akik csakis a sóhajtozáshoz és panaszkodáshoz értenek, anélkül, hogy üzletök gyenge menetének okaival tisztában lennének. Volt alkalmunk megfigyelni, hogy egy valaki kinek egy 5 kros bélyegre volt szüksége 8 tőzsdébe kellett mennie, anélkül, hogy ezt megkaphatta volna, és ez ugyszólván Budapest egyik legnépesebb utcájában történt. Láttuk mikor valaki újságot kívánt venni s ennek kiszolgálása miután az újságlapok egyébb áruk halmaza alatt feküdt 10 percet vett igénybe. Saját füleinkel hallottuk, midőn egy elárúsító avval a kifogással „most más dolgom van egy levelezőlap kiszolgálását megtagadta. Ily körülmények között ez üzletág felvirágozása természetes nem várható, mert aki a kicsit megveti, a nagyot nem érdemli. A tekintélyes nagykereskedők meghallgatják az olyan vevőt is, akiktől előreláthatólag csak csekély haszon van kilátásba. Az ilyen eljárás romlásra vezet s állandóan lehetetlen fentartani. Egy képzett kereskedő csak is oda törekszik, hogy a vevők üzletét folytonosan felkeressék, a többi aztán magától jön.

Bármennyire is törekszünk a dohányárusok érdekeit képviselni, mégsem szabad szó nélkül hagyunk, hogy munkájuk eredménytelenségét saját magoknak köszönhetik. Vannak dohánykísáradások, kik üzletüket éveken keresztül elhanyagoljuk s csak arra a pillanatra várnak, hogy egy megfelelő vevő jelentkezze. Kérdjük okos és practicus eljárás-e ez?

Ki viseli a veszteséget és ki halad a tönk szélére, ha nem az illető, aki ily módon gazdálkodik.

Eredményt elérni akarva valamennyi e szakba vágó czikkek iránt folytonosan kell érdeklődni. De mennyi, jobban mondva mily kevés ilyen dohányárus létezik? Számuk oly kevés, hogy az egyseghhez egyáltalában viszonyítani sem lehet őket. Ott ahol az üzlet virágzik, s ahol az eredmény kielégítő, biztosra van lehet, miszerint az üzlettulajdonosok ennek elérésére minden lehetőt elkövettek. Azokat, kik ezt nem teszik nem kell sajnálnunk, habár sokan existenciájukat saját maguk teszik tönkre.

Vegyesek.

Egy új faj. Jól értesült forrásból tudósítanak, hogy a D. Cuba szivarok helyett egy új faj hozatik forgalomba, Alakra nézve ugyanolyan lesz, amint ezt körülbelül egy év előtt leirtuk. Miután a m. kir. dohánygyárak, most nagyon el vannak foglalva az új faj forgalomba hozatala késést szenved.

Havanna szivarok. Szükségesnek találjuk felemlíteni, miszerint a karácsonyi ünnepek előtt havanna szivarok rendszerint nem kaphatók. Lehet ez véletlen vagy előre nem látott körülmény, de tény az, hogy az utóbbi években éppen karácsony előtt a havanna szivarokban szükséglet állott be. Tudvalévő dolog, hogy a havanna fajok ugyszólván csakis karácsony és újév előtt örvendenek nagyobb kelettségnek, helyén valónak találjuk a kalamitások elkerülése miatt ezt már most szóba hozni.

Szerény kérdés. Tudomásul vettük, hogy a m. kir. központi dohányjövődéki igazgatóság október 1-től egy új faj különlegességi szivarokat hozott forgalomba, s az erre vonatkozó hivatalos értesítést közöltük, ámbar ez mint ahogy illetet volna lapunknak be nem küldetett. Azonban még máig sem tudjuk atadattak-e már ezek a forgalomnak s milyen alakkal bírnak stb. Oly kérdések melyek lapunk olvasóit érdeklik. Amidőn a dohányjöv. közp. igazgatóságot tisztelettel megkeressük, hogy az új fajok forgalomba hozatalánál bennünket értesíteni sziveskedjék, egyszersmind azon szerény kérelemmel is bátorodunk előhozakodni, mikor lesznek e szivarkák a torgalomnak átadva? vagy át vannak-e már ennek adva? kinek van a Budapesti közlönyön kívül erről tudomása? és nem tartozunk-e mi is azok közé, kiket az ily közlemények felől értesíteni lehetne?

Dohányzók tíz parancsolatja. Az orvosok, akik, mellesleg szólva, maguk nagyon szivesen szivaroznak, kezdik elhagyni azt az ijesztgetést, melylyel oly sok dohányzót keserítették már. A szivarozás veszedelméről kevesebbet reglénnek, de azért az óvatosság nem árt és a nikotin mérsékeltébb élvezete mellett is ajánlatos bizonyos szabályok megtartása, melyek sok kelettelenségtől óvnak meg. Ime tíz regula, melyeket egy orvos állított össze.

1. Ne kinlődjál oly szivarral, mely nem szelel, vagy nem ég kellően; mert az ily szivarvánál sok nikotin vegyül a füstbe és a dohányzó testebe jut.

2. Pipából csak egész könnyű dohányt szívj; a nehéz dohány különösen pipákban, melyekhez a levegő nehezebben fér hozzá, sok nikotint fejleszt.

3. Örizkedjél a sötét szivaroktól; mint-hogy erősen erjedtek, sok bennük az ammoniák.

4. Minthogy tapasztalat szerint az importált havannaszivarok hatnak legkártékonyabban keveset füstölj ezekből; legföljebb egy-kettőt napjában és akkor is ebéd után.

5. Sohase szívj a szivart végig. Minél rövidebb lesz a szivar, annál nehezebb. Őrizkedjél a füst nyelésétől, mert az erős nikotin ingerli a gyomrot.

6. Ne gyujts rá ismét oly szivarra, mely már kialudt.

7. Ha lehetséges, hosszuszárú pipából füstölj; a szár minél tisztább legyen, különben összegyülekezik benne a nikotin.

8. Ne szij se szivart, se cigarettát tiszta szopóka nélkül; a szivar harapdálása által sok nikotin jut a nyálba: aztán meg a szivarok bizonyos betegségeket, így tüdővést is okozhatnak.

9. Senki se szivarozzék teljes testi kifejlődése, vagy huszadik éve előtt.

10. Se szivart, se cigarettát, se pipát ne szívj, ha nem szelel.

E tiz szabályhoz hozzáteszünk még kettőt;

11. Ne dohányozzál fölpattnak ajakkal. Csekély mennyiségű nikotin is vérmérgezést idézhet elő.

15. Sohase szivarozzál éhómra és sohasem ágyban, vagy betegek mellett, mert ez veszélyes ugy read, mint másokra nézve.

Unghváry László czeeglédi jöhírtü gumólesfúskolójának mai számunkban megjelent hirdetését t. olvasóink szives figyelmébe ajánljuk.

33332 szám.
1894.

Ajánlat.

Alulírott kir. pénzügyigazgatóság ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi dohánygyáruda zart ajánlatok után leendő betöltése végett 1894. évi november hó 10-én d. u. 3 órakor az igazgatóság hivatalos helyiségében versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát ugyan a versenyzők által a dohányeladás után igénybe veendő ellátási díj fogja képezni, mindazonáltal fenntartja magának a kincstár a jogot hogy a versenyzők közt szabadon választhasson, mi okból valamely versenyző semmi esetben sem támaszthat igényt a betöltendő nagyáruának adományozására csupán azon okból, ha esetleg a legesekélyebb eladási jutalékot veszi igénybe.

Ezen dohány nagyáruada, melynek jelenlegi vállalkozója 1¹/₁₀% egy egész és négy tized százaléknyi tőzsdijban részesítettett, a dohányanyagot a dévai dohányraktárból, a bélyegjegyek és váltóúrlapok szükségletét pedig a szászvárosi m. kir. adóhivaltól szerzi be,

A dohánygyáruda évi forgalma átlagosan 90.000 ft,

A dohánygyárudával a bélyeg és váltóúrlapok eladásának kötelezettsége is jár, mely után vállalkozó 1¹/₁₀%-léknyi ellátási jutalékban részesül.

Vállalkozó köteles leend 8 napi szükségletnek megfelelőleg 2000 forintnyi tartalékkészletet folyton raktáron tartani, érintetlen teljességben, 2000 forintnyi készletet pedig forgalomba tenni, a dohány nagy- és az ezzel egybekötött kisáruát Szászváros élénk forgalmi helyen egy tökéletesen száraz, csinos és tűzmentes bolti és raktári helyiségben elkülönítve minden más üzlettel személyesen kezelni és a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok 44. §-a értelmében a szabályszerű könyveket pontosan vezetni.

Mindenik pályázó köteles banatpénzül 500 ft azaz ötszáz forintot vagy készpénzben, vagy a budapesti tőzsdén jegyzett állami papirokban biztosítékul letenni, avagy a szabályok értelmében elfogadható más értékpapirokban 50 kros bélyeggel ellátott sajátkezüleg irt és aláírt lepecsételt ajánlatához csatolni s az ajánlat az alábbi minta szerint szerkesztve, magyar állampolgárságát, nagykoruságát, polgári állását, erkölcsi kifogástalanságát igazoló, helyhatósági és vagyoni bizonyítványokkal ellátva, legfeljebb f. évi november hó 10. napjának déli 12 óráig alulírt kir. pénzügyigazgatóság főnökének benyujtani.

A vállalkozó köteles lesz a dohánygyárudát 1895. évi január hó 1-től átvenni, ellenkező esetben ha azt ezen határidőre el nem foglalná, vagy ajánlatától önként visszalépne, banatpénzét elveszti és a nagyáruada betöltése végett újabb pályázat fog nyitvatni.

A pályázók banatpénzei mindaddig vissza fognak tartatni és a dévai m. kir. adóhivatalban kamat nélküli letétként őriztetni, míg a nagy dohánygyáruda adományozása iránt a határozat a nméltóságú m. kir. pénzügyminiszteriumtól le nem érkezik, az elfogadott vállalkozó banatpénze ellenben még azon is tul addig t. i. míg a rendes dohányanyag készletet be nem szerzi s a beszerzést leltárilag nem igazolandja. Az ezen vállalatnak kezelését, illetőleg a mérvadó részletes feltételek s azzal egybekötött kötelezettségek az alulírott m. k. pénzügyigazgatóságnal megtudhatók.

Dévan, 1894. október 10-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

(A lepecsételt ajánlat külsejére irandó.) Ajánlat. A szászvárosi m. kir. dohánygyáruda elnyerés végett.

„CLUB”

francia szivarkapapir!

Egy kis figyelmeztetés!

Az általam képviselt gyár: **S. D. Modiano, Triest**, mult 1893-ik év márczius 31-én adta át a forgalomnak az azóta oly nagy forgalomra szert tett és oly közkedveltségnek örvendő szabadalmazott szivarkapapirt

„CLUB” név alatt.

Mühlberg J. és Tsa pedig folyó év február havában, tehát majdnem egy évvel később hozta forgalomba »Gloria-Patent» nevű tákolmányát. Ilyen körülmények között, melyek minden tőzsdés és consumers előtt ismeretesek, bizony egy kissé erős természettel kell az igen tisztelt uraknak birniok, hogy elpirulás nélkül hirdethessék, miszerint »Minden módon védekezünk avval szemben, hogy Gloria-Patent cigarettapapirunk az ugynevezett »Club»-papírral összeeseréltessék.»

Csak emyire akartam a t. közönséget figyelmeztetni.

Kiváló tisztelettel

Halász Ferencz, Budapest, Király-utcza 10.

KNOPP és STEINER
első magyar
cimtáblagyár ércöntöde

és

ÉREMVERDE

ajánlja mindennemű

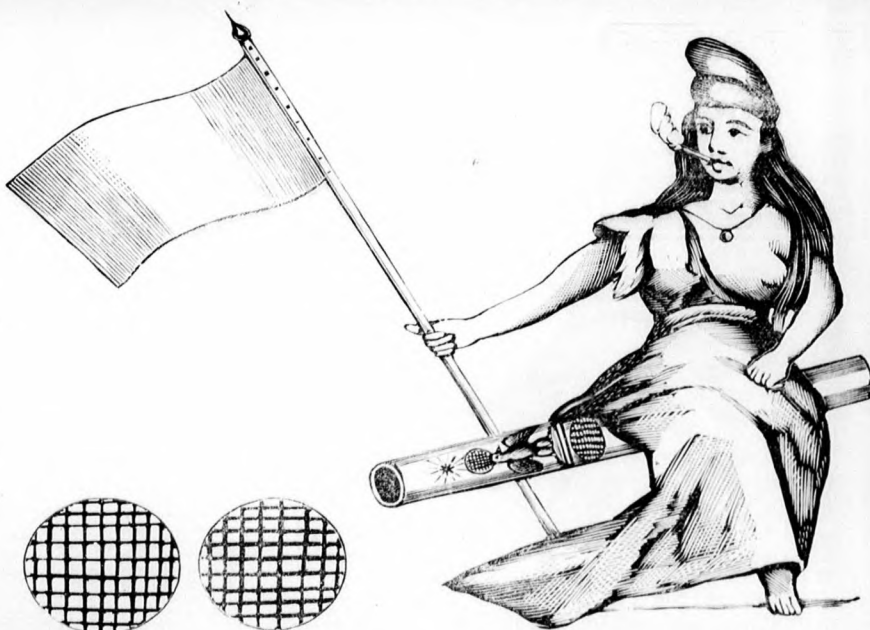
tőzsde felirati tábláit

a legjobb kivitelben,

➔ **GYÁR:** ➔

B U D A P E S T,

VI. kerület 0-utca 12. szám.

Szabadalmazott cigarettahüvely

kapható nicotin-felszívóval, mely a legnagyobb autoritásoktól ártalmatlannak nyilvánított. Kapható minden dohánytőzsdében; nagyban minden nürnbergi és papirnagykereskedésben

Fő-üzlet: LÖW NÁTHÁN Budapest, Szerecsen-utca 7/9.